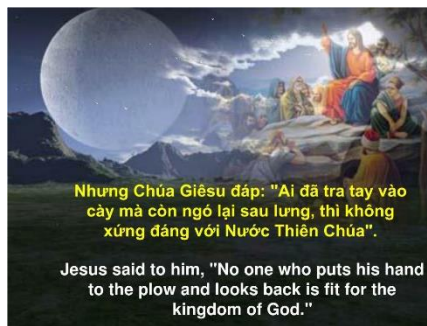

Chúa Nhật XIII - mùa thường niên

"Ai mất mạng sống mình vì danh Thầy, sẽ tìm lại được mạng sống" (Mt. 10:38)

⇒ Đang khi đi đường có kẻ thưa Người rằng: “Dù Thầy đi đâu tôi cũng sẽ theo Thầy”. Chúa Giêsu bảo người ấy rằng: “Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có chỗ gối đầu”. Người bảo một kẻ khác rằng: “Hãy theo Ta”. Người ấy thưa: “Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã”. Nhưng Người đáp: ‘Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa’”. Một người khác thưa Người rằng: “Lạy Thầy, tôi sẽ theo Thầy, nhưng cho phép tôi về từ giã gia đình trước đã”. Nhưng Chúa Giêsu đáp: “Ai đã tra tay vào cây mà còn ngoái lại sau lưng, thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa”. Lc 9, 51-62

⇒ *‘Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa’*

***

Chỉ một mình đức Ki-tô - phải, chỉ một mình Người – là nguồn gốc mọi sự sống, và chỉ có Người mới có thể chiếm ngự tâm hồn, thể xác, tâm tư, ước vọng của mỗi một con người, **mới dám tuyên bố như vậy!**

Thậm chí đến sự sống-chết của Ông Bà, Cha Mẹ, anh, chị, em, tôi - dù là ở trần gian này hay trong thế giới ngày mai - cũng hoàn toàn tùy thuộc vào đức Ki-tô : **"Anh chị em đừng sợ kẻ chỉ giết được thân xác mà không làm gì được đến linh hồn - anh chị em hãy biết sợ Đấng có toàn quyền trên thể xác lẫn linh hồn của anh chị em"** (Mt. 10:28).

Vì quả thật chỉ có Đấng Tạo Hoá - chỉ có **MỘT Đấng Tạo Hoá** duy nhất Ba Ngôi - là Đấng đã tạo dựng nên muôn loài muôn vật, trên trời cao thăm cũng như dưới lòng biển sâu, trong đó có anh chị em và tôi.

Và đức Ki-tô cũng đã chỉ cho chúng ta con đường đi đến gặp Đấng toàn quyền đó - Chính bản thân đức Giêsu Ki-tô : "Ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời, Thầy sẽ tuyên xưng nó trước mặt Cha Thầy. Trái lại, ai chối bỏ Thầy trước mặt người đời thì Thầy cũng sẽ chối bỏ nó trước mặt Cha Thầy" (Mt. 10:33).

Nếu chỉ "tuyên xưng Thầy" bằng môi bằng miệng, bằng lời nói suông thì dễ quá ! - Tiếng Việt mình chẳng có câu "Lời nói chẳng mất tiền mua - Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau!" đó sao?

Trong thực tế của cuộc sống, ai trong chúng ta cũng đã BIẾT, biết rất rõ, rõ đến độ đã hơn một lần anh chị em chúng ta còn răn dạy con em mình nữa kia, là "lời nói chẳng mất tiền mua", nhưng thành thực mà nói, ai trong chúng ta cũng đã hơn một lần "phát ngôn bừa bãi" làm như thể lời nói chẳng... free tí nào!!!

"Tuyên xưng Thầy" bằng lời nói, tuy dễ nhưng lắm lúc không phải dễ đâu! Trong các Ca Vịnh, chúng ta thường thấy đề cập đến những lắc léo của "lời nói" :

+ Miệng thì chúc phúc cầu an

Mà lòng nguyên rửa chứa chan những lời...

+ Miệng nói năng ngọt xớt

Lòng chỉ muốn chiến tranh,

Lời trơn tru hơn mỡ

Mà bén nhọn như gươm...

(Ca Vịnh 54/55 câu 22)

Lẽ tất nhiên không ai trong chúng ta ưa thích lối "mật ngọt chết ruồi" đó - nói chi đức Ki-tô ?

Người không thể bằng lòng với lối "tuyên xưng Thầy" bằng môi bằng mấp kiêu đó được!

Bài Tin Mừng hôm nay là một sự thách đố sống chết đối với mỗi người chúng ta. Người đề ra sự thách đố này, chính là Đấng Tạo Dựng nên mỗi một chúng ta. Cuộc thách đố đó là :

1. con người vốn là tạo vật, và Đấng Tạo Hóa ra nó rất quý trọng thương yêu nó;

2. con người đơn phương khước từ tình yêu để lảng xả vào sự chết, đời đời xa

nguồn sống của Tình Yêu. Đấng Tạo Hóa ra nó vẫn một mực yêu thương nó, và vì danh nghĩa Tình Yêu đã thí nộp mạng sống mình cho nó;

3. Đấng Tạo Hóa ra con người đã "mất mạng sống mình vì danh nghĩa Tình Yêu" và đã mở đường cho con người "tìm lại sự sống";

4. Vậy: thách đố con người có dám - có muốn - "mất mạng sống mình vì danh Đấng Tạo Hóa đã làm gương" để "tìm lại được sự sống không"?

"Mất mạng sống mình" nghĩa là sự sống hay hư nát vì tội lỗi phải được đổi mới qua "phép thánh tẩy trong Máu Thánh đức Ki-tô" (bài đọc thứ hai, Roma 6:4). Sự đổi mới đạt đến mức toàn hảo khi chúng ta nói được, sống được như thánh Phaolô : "Tôi sống nhưng không phải tôi. Chính đức Ki-tô sống trong tôi" (Galata 2:19)

Sống như vậy mới thực sự là "tuyên xưng Thầy trước mặt người đời".

Có sống như vậy - nghĩa là để cho đức Ki-tô sống trong mỗi một chúng ta - không đòi hỏi những việc làm "vĩ đại", những công trình to lớn, nhưng chỉ cần làm bất kỳ chuyện gì, dù là "cho một trong những kẻ bé mọn nhất một ly nước lạnh..." chúng ta làm vì danh Thầy Chí Thánh là đức Ki-tô, và việc làm mà "tay trái không biết việc tay phải làm" đó có giá trị tuyệt đối trước mặt Cha trên trời, và Cha trên trời sẽ thưởng công xứng đáng cho chúng ta.

⇒ *Người bảo một kẻ khác rằng: “Hãy theo Ta”. Người ấy thưa: “Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã”. Nhưng Người đáp: ‘Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa’”.*

Trong một chuyến “quảng cáo cho ơn gọi – đi thả lưới chài... người”, tôi phát cho mỗi tham dự viên một câu ngắn gọn của Thầy Chí Thánh liên quan ít nhiều về ơn “được mời gọi và sai đi”. Một em gái nhận mẫu giấy với hàng chữ nêu trên, em giơ tay xin chia sẻ:

- Frère! It's TOO hard!
- Why yes! It's hard, even TOO HARD! Lần đầu tiên Frère nghe câu nói này, Frère cũng chơi với: “cái gì? = cha mẹ mất mà không đám tang gì sao? – “Ông” Giêsu là ai má dám tuyên bố “huênh hoang- lộng hành” vậy?

Tuổi các em chắc khó mừng tượng/cảm nghiệm những gì đã xảy ra cho quê hương Việt Nam trong hai thập niên 70,80, nghĩa là trước và sau 1975 – dù cho các em có được nghe ông bà, cha mẹ, anh chị kể lại hoặc chứng kiến những cuộc biểu tình gì mà cờ vàng ba sọc đỏ, rồi đã đào cộng sản, vôn vôn và vôn vôn... và dù chưa biết chuyện gì ra chuyện gì, một số các em cùng bạn bè cùng lứa tuổi, đã vội cho – xin lỗi các em – ông bà, cha mẹ, anh chị là... stupid?! Các em có tưởng tượng được trong thời chiến tranh Việt Nam, bao nhiêu là cha, ông, anh của một số trong các em đã vùi thân tại chiến trường, hoặc không thiếu những người thân yêu của các em làm môi cho cá biển, thân xác được chôn vùi trong bụng cá? Và cũng phải nói thêm là NHỜ ÔNG BÀ, CHA MẸ, ANH CHỊ ĐÃ PHẢI CHỊU BAO KHÔN ĐÓN THẺ XÁC LÃN TINH THÂN mà các em nghe nói là “boat people” xém bị làm môi cho cá biển – không một lời tạ ơn/phân ưu chia buồn, không một ai biết chuyện gì đã xảy ra..., mà nay số đông nếu không muốn hết tất cả các em

mới được phúc sinh ra tại một quốc gia tương đối an bình, tự do hạnh phúc... Hy vọng những biến cố vừa xảy ra trên thế giới nói chung và tại các quốc gia các em đang nương thân, và trong vài gia đình của các em nói riêng – trong vòng 2 năm nay == COVID-19 == giúp các em hiểu và cảm nhận được điều gì: không thiếu những người cha, người mẹ, người anh người chị của một số trong các em bị lây nhiễm covid, phải cách ly, và khi chết không một người thân bên cạnh, *họa may lắm thì đứng xa xa nhìn thấy xác phủ màu trắng đưa vào lò hỏa thiêu...*

⇒ phải chăng “**để kẻ chết chôn kẻ chết**” là vậy? Có điều chắc chắn mà Đức Giêsu là Thầy, là Đường, là sự sống lại và là sự sống đời đời, nhắc nhở cho mỗi chúng ta một cách thật là TOO HARD = ***‘Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa’*** – vì quả thật Nước Thiên Chúa chính là sự sống vĩnh cửu nhờ, bởi và trong Đức Ki-tô vậy.

